

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ОГРАНЪ НА БЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ СЪЮЗЪ.

В. „Земедѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмидата.
Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ предплатата. На ученици се отстѣпва 3 лева. За странство се прибавя 50% разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се испрашва до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

>+<

>+<

>+<

За частни обявления се плаща по 2/1 ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ съдебните пристави се помѣщаватъ по особено споразумение

>+<

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣтъ ако сѫ придвижени съ пощенска марка.

>+<

>+<

>+<

ЗАЩИТА

Умоляватъ се онѣзи отъ абонатите ни, които сѫ ни предплати ли само за първото полугодие отъ втората година на вѣстника да предплатятъ и за второто полу-годие, иначе вѣстника ще спрѣмъ, понеже срока 6 Мартъ е истекъ.

Отъ Редакцията.

По реорганизирането на селските ни стопанства.

Безспоренъ фактъ е, че нашия по-минъкъ, а най-вече нашето земедѣлие, отъ десетина години насамъ, прѣкарва тежка и почти вече непоносима криза. Причините на тази криза сѫ разнообразни и многобройни; обаче, не подлежи на никакво усъврвание, че една отъ най-главните причини е тази, че нашия селянинъ — земедѣлецъ не стопанствува съгласно съществуващи естествени и икономически условия и не умѣе да измѣнива направлението на стопанството си спорѣдъ изискванията на пазаря. Това не приспособяване на нашия земедѣлецъ къмъ новите условия е главната причина, гдѣто производителността на земята ни е паднала толкова ниско, а въ послѣдствие отъ това — паданието на рентата отъ земята и обезщѣниването на послѣдната.

Това е било, до колкото знаемъ, главното съображение на земедѣлския съюзъ, гдѣто между многото свои важни искания е поставилъ и следующето: *Прѣобразуването на селските ни стопанства въ смисълъ да се повдигне тѣхната производителност.* Отъ това явно личи, че земедѣлския съюзъ напълно е признавалъ това силно и гибело за страната ни намаление производителността на земята ни, затова настоява за прѣобразуването на селските ни стопанства, за да може да се повдигне тѣхната производителност, спорѣдъ нарастващи потрѣбителни способности на народа ни, защото, само слѣдъ едно подобно уравновѣсване на производителните сили на народа ни съ неговите потрѣбителни — ще може да се отстрани задушащия ни земедѣлски кризисъ.

Прѣди да посочимъ, въ какво направление трѣбва да прѣстроимъ — реорганизираме нашите селски стопанства, за да се увеличи тѣхната производителност, ще разгледаме на кратко, какви сѫ несгоди и недостатъци на сегашното наше земедѣлие. Но понеже, въ всѣко едно селско стопанство, въведената стопанска система е, която дава тонъ и направление на цѣлото стопанство, то обикновено, когато говоримъ за добъръ и лошъ начинъ на стопанствуване, разбираме

практикуемата се стопанска система; то ето защо, за да бѫдемъ по кратки и по лесно разбрани ще се ограничимъ да разгледаме добрите и лошите страни на господствующата у насъ стопанска система, слѣдъ което ще си направимъ заключението: дали тази система отговаря, или не на нашите икономически и социални условия.

У насъ, както е известно, господствува зъренената система безъ торене, а само тукъ тамъ, въ видъ на оазиси, се срѣща зъренената дву и триполна система съ торене. Най-распространените съидбообрѣщения отъ тѣзи системи сѫ три и четири годишни. Три годишни: 1-ва година угаръ, 2-ра — зъменъ посѣвъ (обикновено пшеница), 3-та — лѣтънъ посѣвъ (овесь, ячъникъ, царевица или др. нѣкоя лѣтница); Четири годишни: 1-ва година угаръ, 2-ра — зъменъ посѣвъ (пшеница), 3-та — кукурузъ и 4-та — лѣтънъ посѣвъ (ячъникъ, овесъ и др.). Отъ приведените дѣй на ти типични съидбообрѣщения на зъренените системи се вижда, че почти цѣлото обработваемо пространство земя ($\frac{2}{3}$ или $\frac{3}{4}$) се намира подъ зърнени — хлѣбни растения, защото културата имъ не изисква много знания, умѣния, харчене на много трудъ и капиталъ, отъ тукъ и самата система е получила названието зъренена. Подържанието плодородието на почвата при тази система става исклучително съ угарието, за която цѣлъ се оставя $\frac{1}{4}$ до $\frac{1}{3}$ отъ цѣлото обработваемо пространство подъ угаръ, която се обработва прѣзъ течението на цѣлата година. Този начинъ за подържанието плодородието на почвата, при настоящите условия, е много скъпъ, защото той струва рентата отъ земята която се угари, плюсъ разноските по обработванието и прѣзъ цѣлата година. Гдѣто ще каже, за една житна жътва ни трѣбва да се държи повече добитъкъ, повече работници, ордия и др. Неравномѣрното распределение на работите прѣзъ 4-тихъ годишни врѣмена има и това по-влияние, че земедѣлците прѣзъ известно време отъ годината (особено въ врѣме на жътва) се прѣсильватъ въ работа, а прѣзъ останалото — нѣма какво да работятъ; резултатътъ отъ подобно прѣсильване сѫ: отслабване на организма, заболѣването на голѣма част отъ членовете на съмейството, а най-подиръ и запустяването на цѣлата каша.

Покрай балканските мѣста и нѣкоя гъсто населени окрѣзи сѫ направени нѣкой второстепени отклонения отъ горните съидбообрѣщения, но понеже сътѣхъ не се измѣнява типа на зъренените системи, то затова нѣма да се спирате върху тѣхъ.

Зъренените системи, при всичко че сѫ се практикували най-дълго врѣме,

въ нѣкой страни даже 6—7 столѣтия, практиката е искарала на яве цѣлъ редъ неудобства, отъ които ние ще приведемъ по главните:

1. Понеже всичките растения, които се обработватъ при зъренените системи по своите изисквания сѫ еднообразни: истеглюватъ отъ почвата едни и сѫщи хранителни вещества, пускатъ корените си почти еднакво дълбоко въ земята, то истощението на почвата става еднострочно, а въ послѣдствие на това се явява паданието на жътвата.

2. Тъй като всичките житни растения прѣзъ време на растението си, исклучая само царевицата, не се обработватъ, то почвата затвърдява и забу-ренява до такава степень, щото не сѫ рѣдки случаи, когато бурените взематъ надмощие и удушватъ самитъ жита. Тази е причината, гдѣто нашите храны сѫ толкова нечисти, и до гдѣто се направяватъ истинска тѣрговска стока, трѣбва да се растоварватъ по чуждите житни складове за прѣчествание и чакъ тогава да се отправятъ за всесвѣтския пазаръ. Всичко това, разбира се, влияе много за понижението цѣната на нашия храны.

3. Разноските по производството по житните растения при зъренените системи сравнително сѫ много по голѣми, отъ колкото при другите стопански системи, защото всичките работи се струватъ прѣзъ едно и сѫщо време, затова за да бѫдатъ извѣршени на врѣме трѣбва да се държи повече добитъкъ, повече работници, ордия и др. Неравномѣрното распределение на работите прѣзъ 4-тихъ годишни врѣмена има и това по-влияние, че земедѣлците прѣзъ известно време отъ годината (особено въ врѣме на жътва) се прѣсильватъ въ работа, а прѣзъ останалото — нѣма какво да работятъ; резултатътъ отъ подобно прѣсильване сѫ: отслабване на организма, заболѣването на голѣма част отъ членовете на съмейството, а най-подиръ и запустяването на цѣлата каша.

4. Дохода при зъренените системи е много рискуванъ, защото се сѫтътъ еднообразни култури, които никнѣтъ, цѣвтѣтъ и зрѣятъ въ едно и сѫщо време, затова явили се нѣкое поврѣждение, като: градъ, кишава година, нѣкоя болестъ и др., то поврѣдата пада еднакво на всичките растения; когато ако въ стопанството се обработватъ разнообразни растения, то послѣдните се усигоряватъ едно съ друго, защото ако се уврѣди на едно (напр. при влажна година), то на друго не само че не му се уврѣжда, но му се и помага. Сѫщото е и по отношение на пазарните условия на международното житнотѣржище. Достатъч-

но е едно понижение цѣните на житата и то само въ единъ тѣрговски сезонъ, за да почувствуватъ всички земедѣлци тежките удари отъ това макар и временно понижение. Еднообразието на културите е една отъ главните причини за така честото посещение на земедѣлците отъ неканения гость — гладътъ.

5. Дохода при зъренените системи е не само рискованъ, нѣ той е и много по-малъкъ, отъ колкото дохода при всѣка по-интензивна стопанска система. Причините затова сѫ следующите: 25—30% отъ цѣлото обработваемо пространство (ugarъта) лежи, така да се каже, мъртво, безъ да принесе нѣкакътъ доходъ; цѣната на храните, вслѣдствие на силната задокейнска конкуренция и липсванието у насъ на организирана житна тѣрговия, е паднала до такава степень, щото въ много случаи не покрива даже разноските по производството имъ; дѣржанието на продуктивенъ добитъкъ е много ограничено, защото отсѫтствува достатъчно количество фуражъ и др.

6. Послѣдното и то най-важно неудобство на зъренените системи се състои въ това, че тѣ по своята форма недопускатъ никакви нововѣдения — тѣ, така да се каже, свързватъ рѣдките на земедѣлца и не му даватъ възможност да стопанствува съгласно диктовката на конкуренцията и изискванието на пазара. Съ това се обяснява основа рутинерство, онзи застое въ страни, кѫдето се практикуватъ зъренените системи.

Тѣзъ сѫ по важните неудобства на зъренените системи, които правятъ невъзможно по-нататъшното имъ приложение, защото съществуващи у насъ икономически условия отдавна вече диктуватъ промѣни въ нашия селско-стопански строй. Нѣ какви трѣбва да бѫдатъ тия промѣни? — Ето въпросъ, чието рѣшене е съпроводено съ цѣлъ редъ мѣнчнотии и изисква сериозни прѣдварителни стопански изучвания.

Спорѣдъ насъ, селските ни стопанства трѣбва да се прѣустроятъ въ това направление:

1. Намаление пространството подъ угаръта и подъ слабодоходните житни растения, цѣната на които, благодарение на силната чуждострана конкуренция, е значително спаднала;

2. Въвеждането на такива културни растения, които изискватъ повече прѣкъсната ръчна работа и стопанско гледане, което може да имъ даде само дребния земедѣлецъ, защото той, заедно съ съмейството си извѣрши почти всичките стопански работи. Такива растения сѫ тѣрговските и нѣкои

отъ индустриалните, като: тютюнът, ленът, конопът, хмърът, макът, рагица, захарно цвѣтко и др. Въвеждането на помънатите растения, а особено на индустриалните е възможно само тогава, когато у насъ се развие индустрията; ето защо, ние сме за свързванието на нашето дребно земедѣлъие съ едната индустрия, или както е прието да се казва — за индустриализирането на земедѣлътието ни;

3. Развиванието на нѣкой отъ дребните отрасли, които съ най-отговорящи за дребните земедѣлъци, съ дохода си ще удвои и утрои производителността на стопанствата ни и съ това ще даде по-голѣма стабилност на земедѣлското ни производство. Такива отрасли сѫ: бубарството, копринарството, птицевъдството, пчеларството и др.

4. Въвеждането на фуражните (кърмните) растения, та съ това даде на скотовъдството ако не прѣобладающе място, то понѣ да се постави въ равновѣсие съ земедѣлътието. Не може да се отрѣче факта, че и животинските продукти подпадат подъ удържане на иностраница конкуренция, а особено въ послѣдно време съ усъвършенстванието на прѣвозъчните срѣдства, нѣ при все това, тази конкуренция е много по слабъ, отъ колкото конкуренцията съ храните. Независимо отъ това, за въ полза на скотовъдството говори обстоятелството, че, въ увеличението на народонаселението, цѣната на животинските продукти расте много по-бѣрзо, отъ колкото цѣната на растителните произведения, слѣдователно, скотовъдството се явява по доходенъ клонъ, при благоприятни условия, отъ колкото земедѣлътието.

Съ една рѣчъ, ние сме за постепеното напуштане на досегашния, не-отговорящъ на условията ни начинъ на стопанствование и замѣняването му съ другъ — по рационаленъ.

Ние сме за постепеното въвеждане на плододълътата система, която ще повдигне производителността на нашата земя, ще даде възможност на земедѣлъците отъ направените икономии да подобрят всички срѣдства на производството, а съ това още повече ще се повлияе за увеличението на народното ни богатство. Само слѣдът едно подобно реформиране, ние ще можемъ да дадемъ на земедѣлътието ни онази сила устойчивост, противъ всички икономически и социални течения, толкова необходима за правилното функциониране на държавния механизъмъ. Казахме по горѣ, повторяме го и сега, че ние искаме да се дѣйствува за постепеното измѣнение на досегашната форма на земедѣлътието, защото въ земедѣлътието бѣрзъ и коренни реформи не само че не сѫ възможни, поради отпачътка, който носи земедѣлътието отъ най-главния си капиталъ земята, нѣ сѫ и желателни, защото, въ всички случаи, тѣ сѫ пагубни, както за отдѣлните лица, така и за цѣлата държава.

Спорѣдътъ настъп. срѣдствата, съ които ще трѣба да дѣйствува по прѣкъ и косвенъ путь за прѣустројстванието (реформирането) на стопанствата ни сѫ слѣдующите:

1. Откриванието на истински образовани селски стопанства;

2. Създаванието длѣжности околовъдски земедѣлъски учители;

3. Създаванието на сѫщински нисши земедѣлъски училища;

4. Откриване допълнителни земедѣлъски училища;

5. Назначаванието пътующи учители по нѣкой специални култури и отрасли;

6. Откриванието на земедѣлъска камара;

7. Откриване на испитателни станции;

8. Реорганизиране на сегашните земедѣлъски училища и

9. Сгрупирване на селските ни стопанства.

Ние сме увѣрени, че ако започнеме да се дѣйствува постоянно и систематично съ изброяните срѣдства, не ще се мине много време, когато ще видимъ пътят селски стопанства тръгнали въ честински — спасителния путь на реформирането си.

Ако у насъ до сега нищо не е направено по отношение на въпроса за реорганизирането на стопанствата ни, то е, защото на чело на управлението и съответствищите институти, сѫстояли лица, които не сѫ разбирали съдъбносното значение на този въпросъ. Днес, обаче, работата е съвсѣмъ друга: осъзнѣ че на чело на управлението имаме по надѣждни хора, нѣ и имаме цѣла една организация, която не може да прѣнебрегне този важенъ въпросъ, затова ние сѫ напълно убѣдени, че и по него ще се стори възможното.

Nepodatny.

Налѣжащи реформи въ земедѣлъските ни училища и въ длѣжностите инспектори по земедѣлътието.

Земедѣлътието днесъ, па и за дѣлъти години е била и ще бѫде главния нашъ поминъкъ. Оти земедѣлътието днесъ всички очакватъ спасението на страната отъ страшната финансова криза и подобрене положението на всички обществени слоеве. Нѣ трѣба да се признае, че почти никой отъ държавните ни може до днесъ не се е погрижилъ за подобрене на този нашъ поминъкъ, който е оставилъ все тѣй примитивенъ, както е билъ и прѣди стотина години. Земята днесъ не дава даже и онѣзи приходи, които тя едно време е давала, а това произлиза отъ туй, че обработватъ ѝ става несъвършено и не съответствува на днешните изисквания, та не се тори, не се сѣ съ подходни растения и пр. и пр. За да може да се подобри земедѣлътието ни трѣба да се изменятъ традиціи и прѣдразсъдъци на хората, а това неможе друго яче да се постигне осъзнѣ чрѣзъ проповѣди, училища и нагледни примери. Слѣдователно на днешното правителство, което се радва на довѣрието на земедѣлъците, се налага моралната длѣжностъ съ всички сили да се заеми и приложи всички възможни срѣдства, които би помогнали за подобренето на земедѣлътието.

Какви сѫ най-главните срѣдства, съ които може да се помогне на западното и земедѣлътие, това сѫ въпросътъ, които макаръ и на къско ще се помажимъ да разгледамъ.

Първите и главни прѣчки за подобрене на земедѣлътието ни, сѫ: непоносимъ данъци, задължението на земедѣлъците спрямо лихварите, експлоатацията на купувачите на земедѣлъски произведения и пр. и пр., и за тѣзи нѣща ние нѣма да говоримъ, защото вѣрвамъ, че днесъ властъвущето правителство ще вземе всички мѣрки за да облегчи положението на земедѣлъците. Ние разгледамъ само онѣзи работи, които Министерството на Земедѣлътието трѣба да направи въ най-скоро време, за да се подобри за повдигането земедѣлъското стопанство.

Всѣкиму е известно, че Министерството на Земедѣлътието се откри още прѣвъ 1894 год., т. е. прѣди 7 години и макаръ че то е располагало съ голѣми суми и голѣмъ персоналъ, още не е проявило нѣщо, което да заслужава вниманието всѣкиму, а особено на интересуващите се земедѣлъци. Всѣки знае, че въ единъ периодъ отъ 4—5 години земедѣлътието се подобрява съ многошумните конкурси, кѫдѣто се излагаха най-главни изкуствата на пехливаніе. Нѣ види се, че това срѣдство не помага и днесъ то е изоставено, за да не се прави почти нищо въ това направление. Още прѣвъ 18 години се открива земедѣлъски училища, нѣ и тѣ, поради недобрата си организация, сѫ пустили повече въспитателни теоретически подготвени и слѣдователно негодни за практическъ животъ, а само кандидати за служби. Отъ друга страна съзладените първи прѣди 10—11 год. длѣжности — учители по земедѣлътието, едно поради недобрата си подготвностъ въ мѣстните земедѣлъски училища, отъ кѫдѣто съ излѣвали и друго поради неопредѣлението на работата имъ и сѫ могли да подобъстватъ тѣ както трѣба за подобрене на земедѣлътието.

Понеже образуванието е главния факторъ по подобрене на нашето земедѣлътие, то ние ще се спремъ да разгледамъ какво

е то въ настъп. и какъ би трѣбало да се ревърсира съответствието съ нашите нужди.

Съ земедѣлъското образование се гледа да се дадатъ практически и теоритически познания, както на по възрастните земедѣлъци, така и на тѣхните синове, които ще сѫ бѫдащи земедѣлъци. Съ първата работа се занимаватъ пътующи земедѣлъски учители, а втората — земедѣлъски училища.

Земедѣлъски училища има три вида: висши, срѣдни и нисши. Всѣки видъ училища съответствува по на единъ класъ земедѣлъци: едри, срѣдни и дребни. Въ западноевропейските държави, спорѣдъ нуждата, сѫ застъпени всички видове училища за земедѣлъците, тѣ като тамъ сѫ застъпени и всички земедѣлъски класи. На всѣкѣдѣ, обаче, нисши земедѣлъски училища сѫ прѣбладащи, тѣ като тѣ сѫ най-вгодни за обучаване синовете на дребните земедѣлъци, които прѣбладаватъ въ Австро-Германия и Франция.

Съзнавайки значението на земедѣлъски образование нашиятъ управници още прѣвъ 1883 год. създадоха двѣ практически земедѣлъски училища въ Садово и Образцовъ чифликъ.

Нуждата отъ чиновници отъ една страна и ламгошието за наука, отъ друга прѣдизвикаха измѣнението на програмата на тѣзи училища. Така отъ практически земедѣлъски училища тѣ становиха земедѣлъски — педагогически. Училища сѫ прѣбладащи, тѣ като се чувствуващите налѣжащи учители нужда отъ това направление, но днесъ условията вече не сѫ същите, а училищата си останаха съ сѫщото направление, като даже прѣвъ 1892 год. къмъ тѣхъ се прибави и Пловдивското, което отъ чисто практическо въ продължение на 3 години, прѣвъръжи се въ педагогическо — Земедѣлъско — Винарско.

Днесъ всѣки съзнава вече, че на наша народъ трѣба да се дава едно по реално образование, съответствуващо на днешните условията вече не сѫ същите, а училищата си останаха съ сѫщото направление, като даже прѣвъ 1892 год. къмъ тѣхъ се прибави и Пловдивското, което отъ чисто практическо въ продължение на 3 години, прѣвъръжи се въ педагогическо — Земедѣлъско — Винарско. Днешъ всѣ училища вече са същите, а чиновници и учители, а има такива за земедѣлъци — работници. Ето защо време е вече да се направятъ реформи въ земедѣлъското образование, съответствуващи на вашето треба земедѣлътието. Нисши земедѣлъски училища сѫ най-вгодни за дребния земедѣлъцъ, затова и тѣ сѫ на които трѣба да се обръне вниманието. Ние имаме три срѣдни земедѣлъски училища, които ни даватъ само кандидати за учители и едва ли 10 % отъ всички земедѣлъци, а иламе и само три нисши земедѣлъски училища, отъ които се открити едва ли 10 % за

и младежи които искатъ да ставатъ учители слѣдъвайки педагогическо земедѣлъския курсъ и обратно. По този начинъ ние имаме по добри бѫдящи учители — земедѣлъци и чисти земедѣлъци съ срѣдно образование, които или ще се прѣдадатъ управляватъ собственините си стопанства, или даватъ земедѣлъски персоналъ за земедѣлъски училища, зимните земедѣлъски курсъ и пр. и пр.

Такова едно реформиране на срѣдни земедѣлъски училища са налѣжащи и до когото знаемъ то се поддържа отъ повече учители изъ земедѣлъски училища. Ако нѣ сѫ съгласни съ това, каквито има тѣ малко, то тѣ или неразбираятъ значението земедѣлъски образование, или просто чисто етнически не сѫ съгласни, че надали тѣмъ същите честъти да бѫдятъ учители срѣдното училище, пъръвъ не сѫ охотници съ такива на нисши училище, кѫдѣто изисква повече работа.

**

Нека видимъ сега какви реформи трябва да се направятъ и по длѣжностите земедѣлъски надзоратели.

Земедѣлъски надзоратели или пътуващи земедѣлъски учители иматъ голѣмо значение дѣлътъ по подобрене на земедѣлътието, щото тѣхната задача е да дадатъ чрезъ курсове и сказки въ най-приемлива форма на тѣзи земедѣлъци, които не могли да посещаватъ земедѣлъски училища. Осъзнѣ това тѣхната работа е да покаже на глагеди извършването на много земедѣлъски работи, непознати на земедѣлъците, раздаватъ съмѣна, да контролиратъ опитъ разни растения, да изучаватъ положението на земедѣлътието и земедѣлъците и пр. Макаръ, че тѣзи длѣжности сѫ едни отъ най-полезните за земедѣлъците въ общите, тѣ неможаха да дадатъ очаквана защото: 1) се захва отъ недостатъчно подготовени хора, 2) защото тѣмъ се дадоха длѣжности сѫщото на райони и не имъ се опредѣлиха, 3) защото длѣжностите сѫ не контролирани и 4) длѣжностите не се упражняватъ въ горявахъ, а всѣка година се мѣнява въ закривахъ. Искаме ли що за въ бѫдещето земедѣлътието да пренескъ една голѣма услуга на земедѣлътието, то трѣба да ги уредимъ по слѣдующи начинъ:

1) Да имъ се оставятъ по малки райони и много 1—2 околии. 2) Да се подобратъ способъ земедѣлъца за тѣхъ, които едършили и иматъ малко срѣдно земедѣлъ. Уѣдилъши иматъ практика и сѫ изпъръжали упражнения екзаментъ. 3) Да се опредѣли пълно тѣхната работа и 4) На всѣки до 15 души да се постави по единъ инспекторъ, който да ги контролира, да ги реже води, да имъ дава плащъ на дѣйствие и ги събира, когато нѣма работа и да ги поставлява въ това оето тѣ незнайкъ.

Така поставени земедѣлъски надзоратели могатъ да събиратъ разните земедѣлъски статистически съведенія изъ повърхности околий, които сега трудно се събиратъ околовийските управления и надали съ толковъ вѣри.

Поинѣже помънатите чиновници не могатъ при работата, която имъ се опредѣля, да бѫдятъ и добри техники по отдельни клонове, то най-добре е министерството, спрѣдъ нуждата, да назначава отдельни такъвъдъци, които да сѫ специализирани въ: пчеларство, бубарство, млѣкарство, винарство и др. Длѣжността на такива едни специалисти ще бѫде: да научатъ земедѣлъците практики съ онзи клонъ, по който тѣ сѫ специалисти. Такива специалисти ще ходятъ само тамъ, кѫдѣто е нужно и ще държатъ курсове.

Ако се даде такава една организація на земедѣлъски длѣжности, то ние сме увѣрени, че нѣма да се мине много време, когато всѣки ще се увѣри въ тѣхната полезност.

Чужденци агрономи.

Въ „България“, въ броя си отъ 8/II въ статията „По налѣжащите реформи на земедѣлъски длѣжности“, между другото казва: „Ние мислимъ че не е толкова късно, щото държавата се замисли върху тая практика на раздаване на народните милиони и прѣбъгнене въ тѣхъ учреждения, които се нуждаятъ отъ радикално реформиране, къмъ чуждите специалисти, като: финансисти, агрономи, инженери, търговци и пр. Нѣколко изѣстни опитни лица, колкото и скажо тѣ да ни строватъ, могатъ много да направятъ за реформирането и узаконението основните начини на ко

о въ всички по важни институти по горните отрасли, да вкараме чужденци — специалисти, които да направягът продуктуващите от нуждите на страната ни реформи. Ние сме изненадани от това мнение, изказано въ органа на прогресивно либералната партия и право да са какъвът, и ние, като чехеме горната статия, за пръв път, помислихме, че тя е излязла от перото на г. Начовича и по погръща е попадала въ страниците на в. „България“. Ние сме биле и ше бъдемъ противъ това, щото въ нашия институт по земедѣлието да се възкватъ чужденци — специалисти, които по нашето разбиране, основано на факти възмени издѣятелността на подобни чужденци, сѫ едини големи кърлежи за държавата ни.

Ние се съгласяваме съ автора на горната статия само по отношение на едно, а то е, че учрежденията, на които е било възложено до сега подобренето на земедѣлието ни, не сѫ направили толкова, колкото можеше да се направи; обаче причината на това не лежи въ обстоятелството, че нѣмае способни агрономи, а че на такиво не е имъ дадено възможността да докаратъ своята способност. Не е да се не знае, че болшинството отъ висшите чиновници въ Министерството на Земедѣлието сѫ назначени не на основание тѣхната опитана способност, а на нѣкакви си приятелски, партизански и подобни съображения.

Дѣйте възможност на способните наши агрономи да възьтът въ централното управление и Вие първи ще се уѣдите, че тѣ ще направятъ за подобренето на нашите земедѣлие много повече, отъ колкото всички исписант чужденецъ — специалист!

Автора на горната статия прѣписва на нашите специалисти — земедѣлици нѣколько такива грѣшки, каквито сѫ вършени и продължаватъ да се вършатъ отъ протежираните отъ него „чужденци — агрономи.“ Нѣ нека да съмъ самитъ думи на автора на горната статия: „Въ много дѣржави има специални училища, слѣдователно и въ нашата би трѣвало и би могло да има. Но какъ сѫ създади тѣзи училища? Нѣкое си случайно лице, което и понятие нѣма и не е въ състояние да разбере това, което се нарича съгласие между теорията и нашата дѣйствителност, зема и просто копира (к. и.) нѣкое чуждо училище и създадено то копие въ едно кратко време намѣсто занаятчии и земедѣлици, начева да испушта нови кандидати за дѣржавни служби. Характерио е, че и самитъ учители въ тѣзи училища вънъ отъ училищната теория практика, нѣщо друго не знаятъ (к. и.)“

Както виждатъ читателите ни, които сѫ имали случај да четътъ въ колоните на вѣстника ни много работи за нашите чужденци — специалисти, по адресъ на нашите специалисти земедѣлици се хвърлятъ обвинения, които ги заслужаватъ не нашите учени земедѣлици, а покровителствуваните отъ автора чужденци — агрономи. Нека оставимъ да говорятъ самитъ факти:

Задължителя на чужденците, г. Григорий Начевичъ, още въ първите години слѣдъ откриванието на земедѣлските ни училища край гр. Русе и Иловайск е повикалъ чужденци — Чехи и Немци, на които е възложилъ управлението на фермите и при двѣте училища. Тѣзи господиновци пѣли 15 год. се лутахъ изъ мѣглата, прѣприемахъ ту едно, ту друго и въ резултатъ имаме сегашните образцови чифлици при земедѣлини училища. Образцови по на какво? — На доспето, непрактично и неприспособимо за нашите условия. Факта, че околостоящите села при Русенското и Садовското земедѣлици не сѫ се въсползвали почти никакъ отъ чифлици при помѣнатите училища, доказава до колко рационално се е стопанствувало въ тѣхъ.

Чужденците — специалисти, ръководители на чифлици при земедѣлските ни училища малко сѫ се интересували отъ нашите условия; тѣ сѫ копирали безразборно всичко отъ западно-европейските стопанства и сѫ го наимали на нашите стопанства, безъ да взематъ подъ внимание обстоятелството, че нашите почви, климатически и икономически условия далечно не подхождатъ на условията, отъ кѫдето се прави тази копирка. Г-нъ Министра на Търговията и Земедѣлието, който располага съ архивата на цѣлото министерство, много лесно може да се уѣди въ горѣканото, стига да поиска да разгледа експлоатационния планъ на фермата при Русенското земедѣлици, които сѫ имали буквално отъ стопанството на Графъ Щунбергъ въ Унгария, кѫдето е практикувалъ чужденецъ — агрономъ, съставител на горния планъ. Подобни на тѣзи копирки ще намѣри и въ експлоатационните планове по другите стопански отрасли, прѣставлявани тоже отъ чужденци.

Така че, фактътъ потвърдява, че не Българските специалисти копиратъ безразсѫдно и слѣпо подържатъ на чуждите дѣржави, а прѣхвалените чужденци — агрономи.

Така сѫщо стои въпроса и по отношение на това, че учителите отъ земедѣлските училища възьтъ отъ теорията и практиката, нѣщо друго не знаятъ. Ние познаваме всичките учители — българи и чужденци въ земедѣлските имъ училища, и справедливостта го изисква да признаемъ, че между многото способни Българи — специалисти има и такива (меншештвото обаче), които възьтъ отъ своята специалност не виждатъ нѣщо; и затова пѣкъ отъ чужденците не познаваме нито единъ, койго да вижда по-нѣкакъ отъ тѣхъ не разбираятъ и самата си специалност.

Прѣсень примѣръ: Земедѣлското движение, земедѣлската организация, а най-послѣ 22 Народни прѣставители на земедѣлския съюзъ, които днесъ засѣдаватъ въ камарата не сѫ ли плодъ отъ дѣятелността на много души, между които има и бивши учители отъ земедѣлските имъ училища? Е добре, като е тѣй, може ли тогъ да се твърди, че всичките учители отъ земедѣлските училища извѣти теорията и практиката нѣщо друго не знаятъ?

Ние вѣрваме, че редакцията на в. „България“, която всѣкога е разгледала най сериозна и най обективно всички въпроси, възѣгащи нашето земедѣлие, ще признае грѣшката, която е направила съ допущанието на горната статия, и ще гледа за въ бѫдеще да е изглади.

На свършване ще кажемъ това, че нашето дѣлбоко убѣждение е ако въ всички институти по земедѣлието се поставятъ способни наши агрономи, то ще може да се направи много по подобренето на западното ни земедѣлие; ако ли пѣкъ се доведе до чужденци — агрономи, то ще имаме сѫщътъ резултатъ, каквито имаме отъ срѣдните ни земедѣлски училища, каквито очакваме и отъ новооткритите нисши земедѣлски училища, защото и тамъ г. Начовичъ успѣ да има чужденци. (Въ Татаръ-Пазарджишкото земедѣлско училище персонала е исклучително отъ чужденци — Чехи). Спорѣдъ насъ, единъ нашъ младежъ, запознатъ съ нашите условия, слѣдъ това съвршилъ нѣкоя земедѣлска академия въ странство и практикувалъ нѣколько години, ще прокара много по съответствующи на нашите икономически и социални условия нововѣдения, отколкото най-големия капацитетъ по земедѣлието, възьтъ отъ Австрия, Германия и тѣмъ подобни страни, съ условия съвршено противорѣчещи на нашите.

Положението на житното тѣржище

Житното тѣржище и до сега още остава неориентирано.

Въ Лондонъ тѣрсението е почтиничко и расположението на продавачите да приематъ цѣни малко по долу отъ кощурището не намира благоприятенъ приемъ у тѣрговците. Обаче вносните къщи сѫ платили още мината седмица 32 шилинга за квартеръ включително навзото и подсигуряванието до Лондонъ, за хубава улка, бѣрзо товарване и за п. долгите сортове — по 30—29 шилинга въ пенса. За Русия ечмикъ 3—р. с. има прѣдложението въ Англия по 18 шилинга 3 пенса. Сит. а за царевицата отъ Одеса по 22 шилинга Сит. съ покупатели по 21 шилинга. 7 1/2 п. Сит. —

Вчера въ Лондонъ се прѣдлагаше инициатива отъ Калифорния въ пътя по 29/7 1/2 Валда, Валла по 22 шилинга и на испращане по 28/6. Продадени сѫ Северо-Американски жита. Норвигеръ № 1 по 30/6 за Юлий и Земницъ тѣржица № 2 по 28/4 1/2 въ Лондонъ за Мартъ и по 27/3 въ Ливерпуль за Февруарий.

Срочните здѣлки въ Лондонъ вчера сѫ сключени по слѣдующите цени: 6/5 1/2 за Мартъ 6/6 3/4, Юлий и Августъ т. е. съ едно намаление отъ 1 3/8 до 1 3/8 пенса отъ 8 дена пасъмъ.

За ечмикъ пазара въ тѣржище въ Англия напротивъ той е тѣрждѣ слабъ за овеса и царевицата. За царевицата отъ Съединението Щати се плаща по 17/6 и по 17/7 1/2 до 17/8 1/2 за първата половина на Мартъ въ Ливерпуль.

Въ Парижъ е имало едно внезапно окрѣпване за житата и брашната, истини е, че тамъ е имало недостѣть въ ангажираните храни.

Въ Берлинъ инициатата се продава по 15 м. 160·25 за Май и по 162·25 за Юлий; ржътъ м. 142·75 за Май овѣсть м. 136·75 за Май, Американска царевица бигаре м. 106·75 за Май и Юлий.

Въ Роттердамъ сѫ направени нѣколько здѣлки съ германски жита, Данцигъ по фиоръта 212 за 2·400 кгр. съ ржътъ отъ Дунавъ и Басарабия 74/75 кгр. по фиоръ 136, а ржътъ отъ България 69/70 по фиоръ 124 за 2100. Съ Американска царевица бигаре е тѣхъ въ Холандия; продадено е отъ нея по фиоръ 103 и даже 102 за 2100 кгр. за царевица отъ Одеса искатъ 117 фиоръ. Овесътъ отъ Петербургъ

се продължа по фиоръ 6·80 въ Роттердамъ за 100-тѣхъ кгр. и ечмикътъ отъ одеса 60·61 кгр. по фиоръ 12 за 2000 кгр.

Тукъ въ Аверсъ курсоветъ се поддържатъ, но търсението е слабо, особено за инициатата, Американска червенка № 2 се прѣдлага по фиоръ 16 7/8. Кавказка по фр. 16 3/4, Валда Валла по 16 5/8; Германските жита по 16 3/4—16 1/8. София за Априлъ по 14 1/4. Плѣвна на пътя по 16 1/2, Видинъ обикновенъ по 14 1/2, всичките за 100 кгр. съ транспорть до тукъ.

Ржътъ се прѣдлага по фр. 13 Азовъ 73 кгр., за с. Яленъ даватъ по 14 фр. прѣдлага се Азовъ и Черно Море за Юлий по 12 3/4—13 1/2 спорѣдъ тегло и качество и Българско отъ 70 кгр. на пътя по фр. 12 1/2 100 тѣхъ кгр. съ доставка.

Ечмикъ се дѣржи: Канада на 14 1/2, Мачтанъ на 13 1/2, Молдавия 14, Смирна 13 1/4—14, Умакъ (Анатомия) 16 1/2, Никополь 65 кгр. по 14 1/2, Одеса 60 кгр. 12 3/4, България на пътя фр. 12 3/5 100 тѣхъ кгр. доставенъ.

Мѣстната овесъ се продава по фр. 16 1/2, Кипъра за Февруарий по 13 1/2 въ антрепозитъ (магаринъ) правото е 3 кгр. на 100 кгр. Бургасъ за Априлъ 13 1/4, България въ пътя 13 1/4 100 тѣхъ килограма доставени.

Царевицата се дѣржи: Американска бигаре на фр. 11 бѣла 11 3/8, Одеса на пътя 12 5/8 Одеса за Априлъ 12 1/8.

Курсоветъ на Съединените Щати сѫ биле вчера слѣдующите: въ цените (1/100 долара).

Ню-Йоркъ Чикаго

Пшеница Царев. Пшеница Царев. За Мартъ 79 1/4 46 3/4 73 3/4 38 1/2 Май 79 3/4 45 1/4 75 1/4 39 3/4 Юлий 79 3/8 44 3/8 —

Пристигванията на жита прѣвът истеклата година върху Американските пазари сѫ биле по умѣрени, за това видимиятъ застъпъ се е намалилъ съ 350,000 квантали и това намаление ще се усилъ безъ съмнение понѣже дифицитетъ на реколтата на прѣтвът жита почва да се усъща.

Въ Аржентинската република видимиятъ застъпъ на житото въ главните центрове се исчислява въ 493,000 хил. срѣщу 203,000 лани; експортирано е било прѣвът седмицата 281,000 хил. срѣщу 310,300 за съответствената седмица лани. Движенето на инициатата е било бавно и вероятно е че прѣвът, които сега бѣрза по-малко отъ колкото по прѣди, когато тѣхното финансово положение бѣше по-добро ще распределятъ пратките си по пшеницата кампания. Навътът е отъ 18 за тонъ срѣщу 27/6 лани въ сѫщата епоха.

Всичките павла обаче сѫ падали; частичния тонъ се отъ Одеса за З. Европа е спадналъ до 8 (7/6 до 8/1 спорѣдъ пристанището на назначението).

Количество на инициатата и брашното въ пътя за Англия указва едно увеличение отъ 150,000 квартера, сѫщо и за континента; царевицата се е намалила съ 50,000 кв. на ечмика съ 38,000.

Ето количество въ пътя (въ квартери)

9 Февруар. 1901	2 Ф. 1901	8 Ф. 1901
За Англ. на заповѣдъ.		
Пшеница и брашн.	3,000,000	2,870,000
Царевица	595,000	645,000
Ечмикъ	385,000	420,000

За континента

Пшеница — брашно	1,010,000	880,000
Царевица	865,000	770,000
Ечмикъ	140,000	910,000

Испращанията на инициатата и брашната за Европа спорѣдъ депешите на главните експортни центрове сѫ биле прѣвът истекващи, седмицата

На 9 Февруар. 1901

2 Ф. 1901

8 Ф. 1901

Въ квартери

Отъ С. Щати	956,000	821,000	982,000
и Канада	445,000	402,000	284,000
и Русия	240,000	129,000	109,000

Запитвание. Няколко избиратели от Сухиндолъ, като веде поводът от отказването на Разградските Народни Прѣдставители от земедѣлската група, питат ни, да имъ обадимъ чреътъ вѣстника, къмъ коя група се държатъ Севлиевските Нар. Прѣдставители, родомъ от Сухиндолъ, а именно г. г. Пеню П. Кръстевъ и Ив. П. Вачковъ, защото и тѣ давали декларация прѣдъ избирателите си, че сѫ кандидати на земедѣлската организация. Къмъ коя група се държатъ помѣннатите 2 Нар. Прѣдставители ние неизвестни и не искаемъ да знаемъ, защото това наше не ни интересува, но знаемъ само това, че тѣ сѫ чужди на земедѣлската група, за това и не сѫ присъствували нито на едно нейно засѣдане.

В. „Миръ“, два пъти вече наредъ, хвърля по адресъ на нашите другари и вѣрни приятели на земедѣлската организация г. г. Н. Кормановъ и Г. Недѣлковъ клевети, сдъга на друга противорѣчещи. Въ по първия брой, помѣннатия вѣстникъ упрѣкаваше нашите приятели въ това, че биле крайни партизани и испълнявали ролята на гагавази, а въ слѣдующия брои ги упрѣкава въ това, че тѣ избѣгвали отъ общите събрания на земедѣлската група и правила всичко възможно за да парализиратъ нейната дѣятельност въ камаратата. Цѣлта съ която пуска в. „Миръ“ геритъ измислици сѫ всѣко му появяния, защото ако дѣйствително помѣннатия вѣстникъ има искрено желание да запази нашата група своя самостоятеленъ характеръ, та да може да прокаръ по скоро повечето отъ своите 38 искания, то тя трѣбаше да отири горните упрѣци не по адресъ на г. г. Кормановъ и Недѣлковъ, които не пропущатъ нико един общо събрание на земедѣлската група, за което свидѣтельствуватъ и съставението по случаја протоколи, иѣкой отъ които еж публикувани въ брой 18 отъ вѣстника ни, а къмъ Народните Прѣдставители съ Разгр. окол. г. г. Ст. Стойновъ и Илия Спасовъ, които сѫ кандидатирани и избрани отъ земедѣлската организация, за което сѫ дали прѣдварително писменни декларации (публикувани въ бр. 13 отъ в. „З. Защита“), а прѣдисчитатъ частните събрания на Народната партия, прѣдъ тѣзи на земедѣлската организация. Тѣзи сѫ лицата и подобията на тѣхъ, които заслужватъ ругане, защото сѫ изѣгали своите избиратели, а не г. г. Кормановъ и Недѣлковъ които съ нищо още не сѫ доказали че сѫ засягали интересите на своите избиратели за иѣкакви частни или партийни цѣли. Ние сме въ положение да увѣримъ хората около в. „Миръ“, че тѣ съ подобни шиканиравия не само че не печелятъ нищо прѣдъ земедѣлското население, но наопакъ губятъ и то значително много.

Търговско индустриалните Ка- мари, които бившия М-стръ на Т-та и З-то г. Начовиѣ по съвсемъ своеобразни причини закри, щѣли биле да бѫдатъ заново открити по исканието на сегашния Министъ на Т-та и З-то г. А. Людекановъ.

В. „Земедѣлческа Борба“, въ броя си отъ 11 Мартъ, съобщава, че на 5 Мартъ и. г. се извѣрши годишната панахида на застѣлявѣтъ мината година на сѫщия денъ въ гр. Варна по земедѣлския митингъ, Христо Гинеъ, отъ с. Рахмандаръ, Пловдивско и Иванъ Параковъ отъ с. Голѣма Франгла, Варненска околия. На панахидата, ако и дѣлничнѣтъ девъ, присъствувахъ до съществуващата земедѣлци отъ околните села. Слѣдъ привѣршванието на съществената молитва, се поставихъ надгробните имъ камъни, и Негово Благовѣщество Св. Стефанъ Ив. Поповъ, държа една кратка, но съдѣржателна надгробна рѣчъ.

По Народното Събрание. Прѣзъ истеклата седмица Народното събрание се е занимавало, освѣнъ съ провѣрката на изборите, още и съ проекта по отговора на Троната рѣчъ и първо членение законопроекта по амнистията и печата.

Разискванията по отговора на Троната рѣчъ сѫ продължавали цѣли 3 дни. По тѣзи разисквания е вземалъ участие и Ловчанскиятъ Народенъ Прѣдставителъ, редакторъ на вѣстника ни г. Я. Ст. Забуновъ. Той е описанъ описаното положение на земедѣлците, посочилъ е на индиферентността на десегашните имъ правителства по отношение на земедѣлците и въ заключение е искалъ, че тъзи отговора на Тронното слово да се помѣсти пасажа, че до сега е много малко направено по земедѣлците и положението на земедѣлците.

На 14 т. и. е билъ поднесенъ на Н. Ц. В. Княза отговора на Троната рѣчъ.

Руския кореспондентъ г. Амфитеатровъ, който за сега се намира въ София, е пожелалъ да се срѣщне съ Нар. Прѣдставителя на земедѣлската организация г. г. Забуновъ и Кормановъ съ цѣль да се запознае съ нашата организация, по която той ималъ желание да пише въ Руската преса.

Комисията по М-ството на Т-та и З-то, както се научавамъ, е почнала вече своята работа. За Прѣдѣдатель на тази комисия е избранъ г. Забуновъ. Ние познавамъ болшинството отъ членовете въ тази комисия, за това ѝ възлагамъ голѣма надежда. Дано нашите надежди се оправдаятъ.

Мѣкарските сдружения въ Унгария. Унгарското Министерство на Земедѣлciето извѣстява, че прѣзъ мината година сѫ основани 100 нови мѣкарски сдружения, така што съ общия съставъ прѣзъ минатите години възлизатъ на 246, съ 26,952 души членове. Прѣзъ 1900 год. сдружението е изнѣсломѣлко за 4 285,359 крона (1 кр. = 1.04 лева) срѣчу 2 300 000 крона прѣзъ 1899 год.

Умни изрѣчения. Земедѣлието е най голѣмата вѣщина въ свѣтъ; безъ него не би имало ни търговци, ни краль, ни дворяни, ни поети, нито пъкъ философ. Съ тоа е истинското богатство, което времето дава. Къщо подобрява своята земя, той се подига надъ варварството.

Фридрихъ Великий. Народъ пропада, когато неговото земедѣлие страда.

Бисмаркъ. — Земедѣлието е най благословено оно съ хуб. вто, най интелигентното и най високото занятие.

Вашингтонъ. — Невѣрвътъ всичко онова, което чуешъ, Не прави всичко, шо можешъ, Не говори всичко, шо знаешъ, Не харчи всичко, шо имашъ, Не купувай всичко, шо видишъ.

И тогава ще бѫдешъ винаги щастливъ.

— Ако си сърти прѣброя до десетъ, ако си много сърти прѣброя до сто, па тогава говори.

— Най голѣмата красота на кѫщата е чистотата,

Най голѣма благословия на кѫщата е набожността.

Най голѣмо щастие въ кѫщата е задоволството.

Поради много притрупанъ материалъ, втората част отъ статията по „Челяднитъ имотъ“ ще помѣстимъ въ слѣдующия брой.

ПОЩА.

Съобщавамъ на слѣдующите Г. Г., че вѣстника не можемъ имъ испрати до като не прѣплати: Стойко Тодоровъ, с. Чевидинъ — Ески-Джумайско; Ангелъ Славковъ, с. Красново — Пловдивско; Н. Прошкиевъ, с. Твърдица — Н. Загорско; Стоянъ Ц. Гуляшки, писарь, с. Б. Раковица — Кулско; Земедѣл. дружба, с. Шереметлеръ — Поповско; Ив. Трифоновъ, учитель, с. Карнофоле — Пловдивско; Н. Атанасовъ, с. Тюркменъ — Брѣзовско; Г. Прокопиевъ, учитель, с. Запалия — Н. Загорско; Читалището въ гр. Етрополе; Петко Крантовъ, с. Диридишти — Пловдивско; Драгия Т. Коларовъ, с. Герделий — Карнобатско.

Ат. Д. Стояновъ, с. Опашъ — Т. Сейменско; Земедѣл. дружба, с. Иваново — Руенско. Прѣдплатите и вѣстника ще Ви се испраща редовно.

Т. Т. Зеленодръвски, прѣдѣдатель на Др во „Стара Планина“, с. Недѣвци — Габровско. Съобщавамъ Ви, че карт. ната „Български земедѣлски емигранти“ я имаме и пѣната ѝ е 20 ст.

А. Ивановъ, адвокатъ, Станимака; Илия Видовъ, с. Скутаре — Пловдивско, Г. Р. Марковъ, с. Кююкъ Хасанъ — Т. Сейменско. Испритихме Ви каквото желаете, и слѣдъ което чакамъ да се запишите за редовни аборати.

Стефанъ Г. Топаловъ, с. Гарванъ — Габровско. Прѣдплатете и вѣстника ще почне да Ви се испраща редовно.

Гани Добревъ, с. Янжъ-Балабанлий — Карнобатско Вѣстника Ви е испращанъ до 3-ти Февруари и. г. въ с. Тазъ-Тене и спрѣнъ, понеже не сте прѣплатили. Исплатете го и ще Ви се испраща.

Г. Прѣдѣдателя на земедѣл. дружба, с. Асеново — Никополска околия. Получих-

ме б. л. абонаментъ за вѣстника. По рано на чий адресъ е получаванъ вѣстника. Отговорете.

Ив. Бодуровъ, учитель, с. Карап. Карнобатска околия. Получихме 3 лева абонаментъ за първото полугодие на втората година. Молимъ да ни испратите и за второто полугодие.

Атанасъ Цвѣтковъ, учитель, с. Добринъ — Троянско; Читалище „Надѣжда“, с. Гьоре — Балчикско. Испратените 3 лева абонаментъ за вѣстника минахме за първото полугодие. Молимъ испратете и за второто полугодие.

ДОПИСКА

До господина прѣдѣдателя на цент. управ. комитетъ на Български земедѣл. съюзъ, копие в. „Земедѣлска защита“

Господине прѣдѣдателю,

Като напълно се въздушевявамъ отъ идеята, която земедѣлската организация гони, то съ настоящето Ви съобщавамъ, че отъ сега нататъкъ ще бѫдя истински поддържателъ на нея. Винаги ще спомагамъ до колкото и силитъ ми позволяватъ за прѣкарванието на идейта, които организацията гони.

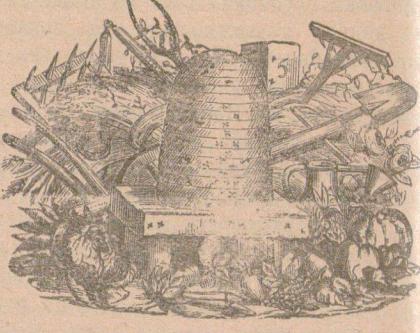
Ще бѫдя поддържателъ до тогава, до когато тя остане вѣрна на своите искания и до когато тя бѫде истинска поддържателка на земедѣлската кауза.

с. Маданъ Д. Симеоновъ земедѣл. Фердинандско

датель Димитъръ Мариновъ, подпрѣдѣдѣдатель Сав. Симеоновъ и членове: Иетко Стефановъ, Маноиль В. Костовъ.

Въ с. Бабино — „Бабинско“, основана земедѣл. дружба, съ съставъ: Прѣдѣдѣдатель Георги Петровъ, подпрѣдѣдѣдатель Илия Велиновъ, дѣлводителъ Б. С. Г. Гиновъ и съвѣтници: Илия Велевъ и М. Стоименовъ.

ЗЕМДЕЛСКО БЮРО и АГЕНТУР на К. ИЛИЕВЪ — Плѣвенъ.

Явявамъ на всичките земедѣлци, овощари, Лозари и Пчелари, че чрезъ бюрото ми могат да си набавятъ:

Луцерна, дѣтелина, най добри видове зеленарски и цвѣтарски съ меня, ножчета, ножици, рафия за шладисване, пчеларски принадлежности и медоносни съмена.

Ягоди „Александъръ I-ий“ коренъ 10—20 ст.

Доставлявамъ всички видове машини и ордия, принадлежности за парни и водни воденици.

Прѣскачка „Австрия“ 36 ср. лев. Прѣскачка „България“ 30 ср.

Цѣни умѣрени. Каталогъ безплатно и франко.

Малинови фиданки и Американски Лози, невкорнени, по 4 лева за 100 парчета. Поржчки д. Хр. Ат. Абаджиевъ & Сие (разсадникъ).

Отговорътъ редакторъ Я. Ст. Забуновъ

ВАЛАНОСЪ

За сметките на Шрѣклевското „Взаимно-Спомагателно-Кредитно-Земедѣлско дружество „ПРАВДА“. Отъ 1-ти Юлий до 31-ти Декември 1900 година.

Приходъ

1	Заемъ отъ Русенската Земедѣл. Касса	5200
2	Исплатено отъ дължници срѣщу дългътъ	3355
3	Лихви постъпъл. отъ дължници	217 55
4	Частни влогове	305
5	Членски влогове	16
6	Членски вноски	145
	Вичко лева .	9238 55

Всичко лева . 9238 55

1	Исплат. на Русенската земедѣл. Касса	3200
2	Дадено вземъ на Членоветъ	5815
3	Лихви платени на кассата .	218 85
4	Разноски при вземътъ .	280
5	За уравнение на лице .	190
	Всичко лева .	9238 55